

SUPREME COURT OF KOSOVO  
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS  
VRHOVNI SUD KOSOVA

KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL  
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së  
ŽALBENO VEĆE KAI

GSK-KPA-A-056/12

Priština, 23. maj 2013. godine

U postupku

I.K.

Peć

*Žalilac*

protiv

V. D.D.

Beograd  
Srbija

*Podnositelj zahteva/Tuženik*

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova u sastavu Anne Kerber, predsedavajući sudska poslovna posetiteljica, Elka Filcheva-Ermenkova i Sylejman Nuredini, sudske posetiteljice, u žalbi na odluke Komisije za imovinske zahteve Kosov KPCC/D/A/100/2011 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA20131), od dana 23. februara 2011. godine, KPCC/D/A/60/2010 (spisi predmeta upisani u KAI pod brojevima KPA20132 i KPA20133), od dana 25. februara 2010. godine, i KPCC/D/A/140/2012 (spis predmeta upisan pod brojem KPA20134), od dana 29. februara 2012. godine, nakon zasedanja održanog dana 23. maja 2013. godine, donosi sledeće

## PRESUDA

- 1- Poništavaju se odluke Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/100/2011, od dana 23. februara 2011. godine, u delu koji se odnosi na predmet upisan u KAI pod brojem KPA20131, KPCC/D/A/60/2010, od dana 24. februara 2010. godine, u delu koji se odnosi na predmete upisane u KAI pod brojevima KPA20132 i KPA20133, i KPCC/D/A/140/2012, od dana 29. februara 2012. godine, u delu koji se odnosi na predmet upisan pod brojem KPA20134, i odbacuju se imovinski zahtevi pošto predmeti ne spadaju u okviru nadležnosti Komisije za imovinske zahteve Kosova.
- 2- Tuženik treba platiti troškove postupka određene u iznosu od € 60 (€ šezdeset) u vremenskom roku od 90. (devedeset) dana od dana uručenja presude pod pretnjom prisilnog izvršenja.

### Proceduralni i činjenični istorijat:

Dana 29. novembra 2006. godine, V. D. D. je podneo imovinski zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI), kojim je potraživao ponovni posed sledećih nepokretnih imovina koje se nalaze u Rosulje, Peć:

Broj žalbe i spisa predmeta KAI	Podaci povodom parcela u zahtevu
GSK-KPA-A-056/12 (KPA20131)	Parcela br. 1/25, šuma III klase, u površini od 1 ha 68 ar 39 m <sup>2</sup> ;
GSK-KPA-A-057/12 (KPA20132)	Parcela br. 9, njiva IV klase, u površini od 0 ha 59 ar 46 m <sup>2</sup> ;
GSK-KPA-A-058/12 (KPA420133)	Parcela br. 117, njiva IV klase, u površini od 0 ha 28 ar 37 m <sup>2</sup> ; Parcela br. 118, njiva IV klase, u površini od 0 ha 36 ar 96 m <sup>2</sup> ; Parcela br. 119, njiva IV klase, u površini od 0 ha 20 ar 89 m <sup>2</sup> ; Parcela br. 120, pašnjak III klase, u površini od 0 ha 50 ar 02 m <sup>2</sup> ;

GSK-KPA-A-59/12 (KPA20134)	Parcela br. 139/1, njiva IV klase, u površini od 0 ha 68 ar 06;
-------------------------------	---

Podnositelj zahteva je objasnio da je  $\frac{1}{2}$  parcela pripadala njegovom pokojnom ocu D. D.(druga polovina je pripadala R. M. D.) te i da je on nasledio iste. On je izjavio da je imovina izgubljena 14. juna 1999. godine.

U prilogu njegovom zahtevu, podnositelj zahteva je dostavio KAI sledeća dokumenta:

- Kopija Posedovnog lista br. 25, izdatog dana 13. aprila 2006. godine, od strane Kancelarija za katastar i nepokretnu imovinu u Peći, koji pokazuje da je  $\frac{1}{2}$  idealnog dela parcele br. 1/24, 1/25, 9, 117, 118, 119, 120 i 139/6 bila u posedu D. M. D., a druga polovima u posedu R. M. D.;
- Izvod uz matične knjige umrlih, izdat od strane Opštine Stari Grad od dana 30. decembra 2005. godine, koji potvrđuje da je D. D. preminuo dana 02. decembra 2005. godine u Beogradu, Stari Grad;
- Rešenje o nasleđu, izdato od strane II Opštinskog suda u Beogradu, O. No. 233/06 (koje je na snazi od 19. aprila 2006. godine), kojim je podnositelj zahteva proglašen naslednikom 1/3 od  $\frac{1}{2}$  idealnog dela predmetne imovine [Sud želi naglasiti da u ovom rešenju parcela br. 137/1 ili 139/1 (vidi dole) je navedena kao parcela br. 139/6].

Službenici KAI su našli UNMIK Posedovni list br. 25, izdat od strane Kosovske katastarske agencije dana 27. maja 2008. godine, koji pokazuje da je  $\frac{1}{2}$  spornih parcela upisana na ime D. M. D., dok je druga polovina upisana na ime R. M. D.. Sud želi dodati da je u ovom posedovnom listu njiva u površini od 68 ar i 06 m<sup>2</sup> upisana kao parcela br. 137/1 [ne 139/1 kao u Posedovnom listu iz 2006. godine, koji je dostavio podnositelj zahteva i 139/6 u Posedovnom listu iz 1978. godine koji je dostavljen od strane žalioca u daljem postupku]. Izvod iz matične knjige umrlih i Rešenje o nasleđu su takođe verifikovani.

U predmetima GSK-KPA-A-057/12 (KPA20132) i GSK-KPA-A-058/12 (KPA20133) službenici KAI su u novembru mesecu 2009. godine, otišli na mestu na kome su se navodno nalazile parcele br. 9, 117, 118, 119 i 120 i postavili znak koji je obaveštavao zahtev i koji je obaveštavao da bili koje lice koje tvrdi zakonsko pravo nad parcelama može prići i učestvovati u postupku pred KAI. Obaveštenja

su kasnije proverena na osnovu katastarskog plana, ortofoto i GPS koordinata i nađeno je da su korektno obavljenia.

Pošto niko nije odgovorio na zahtev, dana 25. februara 2010. godine, Komisija je svojom odlukom KPCC/D/A/60/2010 odlučila da je podnositelj zahteva u ovim predmetima dokazao da je vlasnik 1/6 idealnog dela imovine u zahtevu i da ima pravo na ponovni posed istih.

Dana 24. septembra 2010. godine, službenici KAI su obavestili javnost povodom imovinskog zahteva KPA20131 (GSK-KPA-A-56/2012) i zahteva KPA20134 (GSK-KPA-A-059/12) objavljuvanjem istih u Listu za obaveštenje KAI br. 9 i biltenu UNHCR kancelarije za imovinu. List i biltan su raspodeljeni vođi sela i postavljeni na ulazu i izlazu sela Rosulje te su isti takođe dati brojnim ostalim službenicima.

Pošto takođe ni u ovim predmetima niko nije odgovorio na imovinski zahteva, Komisija za imovinske zahteve Kosova je dana 23. februara 2011. godine svojom odlukom KPCC/D/A/100/2011 odlučila da je podnositelj zahteva dokazao da je vlasnik  $\frac{3}{4}$  gore navedenih parcela br. 1/25 (KPA20131; GSK-KPA-A-56/12) i da ima pravo na ponovni posed iste. Povodom zahteva KPA20134 (GSK-KPA-A-59/12), komisija je dana 29. februara 2012. godine svojom odlukom odlučila da je isti vlasnik 1/6 idealnog dela imovine u zahtevu i da ima pravo na ponovni posed iste.

Dana 02. aprila, I. K. (žalilac) je uložio žalbu Vrhovnom sudu. On je objasnio da je kupio imovine u sporu ugovorom od dana 25. oktobra 1978. godine, koji je overen u Opštinskom sudu u Peći, Vr. nr. 2362/78. On je izjavio da je očekivao od Suda da upiše imovinu na njegovo ime i više nije obraćao pažnju na ovo. Kako bi podržao njegove navode, isti je dostavio Vrhovnom sudu, među ostalog, kopiju kupoprodajnog ugovora kojim su R. D., zastupan od strane V. P., i D. D., zastupan od strane Z. D., prodali sporne parcele (ili idealni deo od polovine svake parcele, ugovor je do sada nejasan) I. K. iz Čelopeka.

Podnosiocu zahteva (u daljem tekstu: tuženik) je uručena žalba dana 07. avgusta 2012. godine, međutim isti nije odgovorio.

U daljem postupku, žalilac je objasnio da nije bio obavešten povodom zahteva pošto nije živeo u selu Rosulje, gde se nalazi imovina, već u Čelopeku.

Dana 08. marta 2012. godine, tuženiku je uručen nalog Vrhovnog suda, kojim je zahtevano od njega da u roku od dve nedelje od prijema ovog naloga objasni zbog čega je gubitak imovine povezan sa oružanim sukobom koje se dogodio na Kosovu u 1998./1999. godini te je takođe bio upozoren da u slučaju da ne odgovori na isti on može izgubiti slučaj. Ipak, on nije odgovorio na nalog.

Vrhovni sud je spojio predmete.

**Pravno obrazloženje:**

Žalba je prihvatljiva iako žalilac nije bio stranka u postupku pred KAI/KIZK.

Povodom predmeta GSK-KPA-A-56/2012 (KPA20131) i GSK-KPA-A-059/12 (KPA20134) obaveštenje zahteva je obavljeno putem objavljuvanja imovinskih zahteva u Službenom Listu KAI i biltenu UNHCR. Ovo, međutim, ustanovljava „razumne napore“ kako što je zahtevano članom 10.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079 jedino u izuzetnim slučajevima. Sličan izuzetak se ne može naći u ovom predmetu. Pošto sud ne može isključiti da žalilac nije bio obavešten povodom imovinskog zahteva, isti treba biti prihvaćen kao stranka u postupku, njegova žalba je prihvatljiva.

Povodom predmeta GSK-KPA-A-057/12 (KPA20132) i GSK-KPA-A-058/12 (KPA20133), žalilac je objasnio da nije vidio nikakvo obaveštenje pošto nije živeo u selu u kome se nalaze parcele. Sud prihvata njegovo objašnjenje, žalba Iber Krasniqi je takođe prihvatljiva u ovim predmetima.

Iako je KIZK kao kvazi-sudski organ odlučivanjem na osnovu zasnovanosti imovinskog zahteva već prihvatiла svoju nadležnost, Sud *ex officio* ocenjuje da li ovi zahtevi spadaju u okviru svoje nadležnosti (član 195.1 b) Zakona o parničnom postupku).

Prema tome, odluke KIZK u delovima na koje je uložena žalba se trebaju poništiti i imovinski zahtevi odbaciti (član 11.4 (a) UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. No. 03/L-079), a ne odbiti.

U smislu člana 3.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, podnositelj zahteva ima pravo na nalog Komisije za ponovni posed imovine ako podnositelj zahteva ne samo dokaže pravo nad nepokretnom imovinom već takođe i da on/ona nije u stanju da uživa to pravo iz

okolnosti koje su direktno povezane ili rezultiraju iz oružanog sukoba koji se dogodio na Kosovu između 27. februara 1998. godine i 20. juna 1999. godine.

U ovim predmetima, međutim, tuženik nije dostavio Sudu nijednu činjenicu koja bi dovela do zaključka da je gubitak imovine direktno povezan sa oružanim sukobom. U predmetima u kojima Sud ima indikacije da je podnositelj zahteva ili član domaćinstva izbegao sa Kosova ili napustio svoju imovinu zbog oružanog sukoba, Sud obično smatra da je gubitak imovine povezan sa oružanim sukobom. Ovde, međutim, nema sličnih indikacija. Na osnovu obrazaca o prijemu zahteva, tuženik je rođen u Beogradu 1982. godine. Sud pretpostavlja da je čitava porodica u to vreme živela u Beogradu, te prema tome nije napustila svoju imovinu na Kosovu zbog oružanog sukoba. Iako je sud doneo nalog, gde je eksplisitno tražena informacija o tome na koji način je gubitak imovine povezan sa oružanim sukobom gde je upozoren podnositelj zahteva da u slučaju da se ne povinuje nalogom isti može izgubiti slučaj, tuženik nije odgovorio. Bez i jedne dodatne informacije, Sud, međutim, ne može smatrati da je gubitak imovine direktno povezan sa oružanim sukobom koji se dogodio na Kosovu u 1998/1999. godini.

Prema tome, predmeti ne spadaju u okviru nadležnosti KIZK ili Žalbenog veća KAI.

Dakle, odluka KIZK povodom zahteva se treba poništiti pošto ista ne spada u okviru nadležnosti KIZK i Suda.

Sud naglašava da ova odluka ne prejudicira pravo tuženika da uputi zahtev pred nadležnim građanskim sudom (član 3.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079).

### **Troškovi postupka:**

Na osnovu dodatka III, člana 8.4 Administrativnog naređenja (AN) 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-079, stranke su oslobođene plaćanja troškova u postupku pred Izvršnim sekretarijatom i Komisijom. Međutim, isti izuzeci nisu predviđeni u postupcima pred Vrhovnim sudom. Prema tome, standardna tarifa sudske takse je predviđena Zakonom o sudskim taksama (službeni list SAPK-3. oktobar 1987. godine) i AN 2008/02 Sudskog saveta Kosovo o Ujedinjenju sudske taksi koji su u primeni u postupcima pred Žalbenim većem.

Prema tome, sledeće sudske takse se odnose na ovoj žalbeni postupak:

- Sudska tarifa za ulaganje žalbe (član 10.11 AN 2008/2): € 30
- Sudska tarifa za donošenje presude, pošto se vrednost sporne imovine može oceniti kao više od € 10.000 (10.21, 10.15 i 10.1 AN 2008/2): € 30.

Tuženik će snositi ove sudske troškove pošto je isti podneo neprihvatljiv imovinski zahtev. U smislu člana 46. Zakona o sudskim taksama, kada je lice sa prebivalištem ili boravištem u inostranstvu obavezno da plati sudsку takstu završni rok za uplatu iste ne može biti manji od 30. dana a ni veći od 90. dana. Sud je odlučio da završni rok u ovom predmetu bude 90. (devedeset) dana. Član 47. stav 3. predviđa da u slučaju da stranka ne plati sudsку takstu u određenom vremenskom roku, ista će trebati da plati novčanu kaznu u iznosu od 50% od iznosa kazne. U slučaju da stranka ne isplati sudsку takstu u određenom vremenskom roku, sprovešće se prisilno izvršenje.

**Pravni savet:**

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-079, ova presuda je konačna i primenljiva i ne može biti osporena korišćenjem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

**Anne Kerber, EULEX predsedavajući sudija**

**Elka Filcheva-Ermenkova, EULEX sudija**

**Sylejman Nuredini, sudija**

**Urs Nufer, EULEX zapisničar**